SINÄ JA MINÄ

Olemme palkkatyöläisiä—Sinä ja Minä, siksi minä puhun sinulle. Minä puhun sinulle siksi, että meillä on jotain yhteistä, sillä me olemme kauppaamassa sitä samaa tavaraa, mitä meillä on—sinulla ja minulla, se on—meidän työvoimaamme.

Meidän luokkamme—Sinun ja Minun, on ainoa hyödyllinen, ainoa välttämätön luokka yhteiskunnassa. Työväenluokka, on ainoa hyödyllinen ja ainoa välttämätön luokka yhteiskunnassa.

Meidän luokkamme—Sinun ja Minun, tuottaa kaiken. Sillä, me olemme työläisiä. Työ kaiken tuottaa. Työ kaiken luo.

Mutta ovatko olosuhteemme senlaiset, kuin ne pitäisi olla niillä, jotka kaiken tuottavat?

Me—Sinä ja Minä, menemme maan uumeniin, tuhansien jalkojen syvyyksiin. Tuomme sieltä maan pinnalle arvokkaita ja yhteiskunnassa välttämättömiä aineita. Jos olet mainari, niin tiedät, mitä se on, ETKÖ?

Me, Sinä ja Minä, menemme metsiin, henkemme uhalla, kaadamme jättiläispuita, joista sitte myllyissä jalostamme rakennustarpeita, joista tehdään palatseja. Kenelle?—Muille! Asutko sinä palatsissa? Asummeko me palatseissa—Sinä ja Minä, jotka kaiken tuotamme? Minkälaiset ovat ne "palatsit", joissa metsämieskin asuu? No kuka sitte asuu niissä palatseissa, jotka me—Sinä ja Minä, rakennamme, me jotka kaiken tuotamme, kaiken valmistamme, kun emme kerta itse asu niissä?

Niissä asuu ne—asuu se luokka, joka ei mitään tuota, ei mitään tee. Tämä luokka joka OMISTAA elääkseen, mutta joka luokka ei pane tikkua ristiin minkään hyödyllisen eteen.

Tänä päivänä on mailmassa KAKSI luokkaa—**OMISTAVA** luokka ja **OMISTAMATOIN** luokka, ME kuulumme jälkimäiseen luokkaan—Sinä ja Minä.

Toinen luokka omistaa ja kontrolleeraa ne välineet, jotka ovat yhteisesti hyödyllisiä ja yhteisesti välttämättömiä—**KAIKILLE.** Mutta tänäpäivänä niitä käytetään äärettömän vähemmistön hyödyksi.

Se luokka, joka omistaa tuotantovälineet, ei KÄYTÄ niitä—ja se luokka, joka KÄYTTÄÄ niitä, EI OMISTA niitä.

AJATTELE—

Se luokka joka omistaa tuotantovälineet, ei osaa käyttää niitä, eikä välitä osata—sillä he OMISTAVAT. Omistamalla ne samat esineet, jotka Sinä ja Minä—meidän luokkamme on valmistanut ja joita me olemme pakoitetut käyttämään. Mehän olemme ainoat jotka osaamme niitä käyttää. Omistava luokka ei osaa eikä perusta osata, niinkauan kuin ME—Sinä ja Minä käytämme niitä heidän hyväkseen. Niin kauan he eivät perusta tehdä mitään hyödyllistä, kuin ME—Sinä ja Minä annamme suurimman osan siitä, mitä me tuotamme—Heille, jotka eivät mitään tuota ja tyydymme itse äärettömän pieneen osaan siitä suunnattomasta määrästä mitä me tuotamme. He eivät perusta elättää itseään niinkauan, kuin ME—Sinä ja Minä, tyydymme elämään kuin eläimet ja valmistamme heille palatseja ja loistavan elämän.

Ajattele asemaasi työläistoveri—**AJATTELE—**

Oletko sinä ihminen, vai tyydytkö elämään eläimellisissä oloissa? SINÄ—KAIKEN luoja!

Sinä, jonka jäntevien käsivarsien varassa mailma pysyy pystyssä —SINÄ, jonka hartioilla mailma lepää—SINUSTA, joka työnnät mainissa, myllyssä, tehtaassa, metsässä, maalla eli missä hyvänsä— SINUSTA riippuu KAIKKI. Et ole tainnut tätä ennen tietää eli huomata. Nyt sen tiedät.

ME—Sinä ja Minä—Meidän luokkamme KAIKEN tuottaa— KAIKEN!

Meidän luokkamme—Sinun ja Minun, kärsii kaikki ne kärsimykset, kokee kaikki jotka on pakko kokea, KAIKKEA tuottaessa— Siis, KAIKKI kuuluu meille—KAIKKI!

VIELÄKÖ olet ORJA ALHAINEN, Sinä—Ihminen—Luomakunnan Kruunu? Vieläkö katsot nöyrän koiran lailla niihin koiriin, jotka sinulta KAIKKI töittesi tulokset riistävät?

VIELÄKÖ?

Ala!

NOUSE! VAADI töittesi täyttä arvoa!

Pyytämällä emme saa mitään, meidän TÄYTYY VAATIA, meidän TÄYTYY OTTAA. Ja KAIKKI kuuluu meille—Sinulle ja Minulle—Meidän luokallemme, sillä mehän kaiken tuotamme. Emme vaadi siis mitään liikaa, vaan ainoastaan mitä meille kuuluu— KAIKKI MITÄ ME TUOTAMME. Mehän vaadimme vaan sitä, mitä meillä on oikeus VAATIA—TYÖMME TÄYDET HEDELMÄT.

Työläinen ei voi koskaan vaatia mitään liikaa, sillä korkein palkka, mitä työläinen voi vaatia, on—TÄYSI PALKKA TYÖSTÄÄN.

Mutta saada tämä, meidän täytyy liittyä yhteen—Sinun ja Minun. Yksilöinä emme voi mitään järjestynyttä kapitalistiluokkaa vastaan. Meidän täytyy järjestyä luokaksi—meidän työläisten.

Olemme joskus ennen yhtyneet. Olemme järjestäneet ammattiunioita. Olemme järjestäneet poliittisia puolueita, mutta olomme eivät ole suuriakaan parantuneet; ne ovat vielä kurjat—kurjaa kurjemmat. Me tarvitsemme pikaisia parannuksia ja muuten me emme niitä saa, jos emme OTA.

Ammattiuniot jakavat työläiset samalla työmaalla, samassa teollisuudessa erilleen, ammattien mukaan, tehden sopimuksia työnantajain kanssa, jotka sopimukset päättyvät eri aikoina ja työläiset täten joutuvat taistelemaan toisiaan vastaan, heistä tulee täten rikkureita, he ovat ammattirikkureita. Sillä kun heidän sopimuksensa eivät pääty samoina aikoina, niin he eivät voi kaikki mennä lakkoon ilman että rikkovat sopimuksia, ja siitä on seurauksena sakkoja. Täten ei ammattiuniot ole muuta kuin rikkurien kasvattajia.

Työläisten täytyy järjestyä, ei ammatittain, vaan TEOLLISUUKSITTAIN, että kaikki työläiset samassa teollisuudessa kuuluvat samaan unioon—Teollisuusunioon ja siten YHTEEN SUUREEN UNIOON. Eikä tehdä MITÄÄN sopimuksia työnantajain kanssa, vaan että voivat toimia koska hyvänsä, ja miten hyvänsä, milloin vaan tulee sopiva aika parantaa olosuhteita, lyhentää päivää, taikka kohottaa palkkaa ja siten kaikki työläiset ovat vapaita toimimaan koska hyvänsä ja KAIKKI; ei mitkään sopimukset sitomassa, toimien siten, että "Loukkaus yhtä kohtaan on loukkaus kaikkia kohtaan". Toimien aina ja ainoastaan työläisten etuja silmällä pitäen, sillä "Työväenluokan ja työnantajaluokan välillä ei ole mitään yhteistä", sillä mikä on hyvä ja edullista työnantajille,

on pahaa ja epädullista työläisille, ollen näiden kahden luokan edut AINA VASTAKKAISET.

Sillä, pitkät päivät ja huonot palkat antaa työnantajille enempi voittoa, suuremmat voitto-osingot osakkeiden omistajille, useampia silkkipukuja heidän vaimoilleen ja tyttärilleen, useampia huvilaivoja ja automobiileja, useampia timantteja ja useampia huvimatkoja ympäri maapallon. Jotavastoin, paremmat palkat ja lyhyemmät päivät antavat meille aikaa ja tilaisuutta kehittää itseämme henkisesti ja fyysilisesti—se antaa meille enempi tilaisuutta—ELÄÄ. Ja samalla me myöskin vähennämme työttömäin armeijaa, jota riistäjäluokka pitää nuijana päämme päällä, kun me taistelemme parempia olosuhteita itsellemme, eli koetamme estää heitä alentamasta elintasoamme entistä alemmaksi. Enempi palkkaa antaa meille enemmän elämän välttämättömyyksiä. Ja taistellessamme saadaksemme työpaikkamme varmemmiksi, me teemme elämämme täten varmemmaksi, sillä me elämme näissä työpaikoissa. Kaikki nämä yhdistettyinä tarkottavat pitempää ja onnellisempaa elämää—terveempää sukua. Ne antavat meille tilaisuutta antaa lapsillemme oikea kasvatus, suurin perintö, mitä me voimme lapsillemme antaa. Meillä on tilaisuus opettaa ja näyttää heille elämä todellisessa valossaan.

Siis työläistoveri, mitä odotat? Tule, järjestykäämme. Liittäkäämme yhteen voimamme—työvoimamme—Sinä ja Minä. Liittykäämme yhteen ja toimikaamme aina solidaarisesti—yksimielisesti, se on suurin voima mailmassa.

Meillä ei ole mitään menetettävänä, muuta kuin kahleemme, ethän sinä niitä rakasta ? Meillä on koko mailma voitettavana.

Tehkäämme mailma varmaksi kansanvallalle—työläisille—ainoalle hyödylliselle luokalle maan päällä.

"Nöyrää orjaa minä halveksin, kapinoivaa orjaa minä kunnioitan". Kumpi Sinä haluat olla—SINÄ ?

Älä anna tämän kehotuksen mennä hukkaan. Tämä on SINUN velvollisuutesi—ITSEÄSI JA LUOKKAASI KOHTAAN. Älä ole vitkastelija. Älä ole luokkasi petturi. Älä tee itseäsi syylliseksi niin alhaiseen tekoon. Älä!

Liity yhteen niiden kanssa, jotka jo ovat järjestyneet, se ei ole liian aikaista enää. Tee se tänään. Tee ensin velvollisuutesi tovereitasi kohtaan.

NOSTA PÄÄSI—SINÄ.

AJATTELE—SINÄ.

VAADI—SINÄ.

Älä luota johtajiin—he pettävät. Liity luokkasi järjestöön, jossa ei ole muita johtajia—kuin me KAIKKI.

Meitä ei auta kukaan, jos emme auta itseämme. Meitä ei VOI kukaan muu auttaa, kuin me itse. Meidän TÄYTYY auttaa itse—ITSEÄMME. YMMÄRRÄTKÖ ?

Me voimme tehdä tämän liittymällä YHTEEN SUUREEN UNIOON.

"Työväenluokan historiallinen tehtävä on kukistaa kapitalismi." Meidän täytyy järjestyä "Ei ainoastaan tämänpäiväisiä taisteluja varten kapitalisteja vastaan, vaan että voimme jatkaa tuotantoa sitte kun kapitalismi on kukistettu". YMMÄRRÄTKÖ ?

Ainoa palkkatyöläisten järjestö on: Industrial Workers of the World (I. W. W.), Mailman Teollisuustyöläisten Liitto.

Liity tähän ja liity tänään.

Yksi Suuri Unio on aikojen toivo ja työläisten ainoa pelastus ja vielä suurin IHANNE !

Kun olet lukenut tämän pienen lentolehtisen, oletko huomannut asemasi yhteiskunnassa ja jos olet sen huomannut, niin Tiedät myöskin mikä sinun tehtäväsi on—JÄRJESTYÄ.

Taistelkaamme TEOLLISEN VAPAUDEN PUOLESTA—SINÄ ja MINÄ !

I. W. W. LIITON ESIPUHE

Työväenluokalla ja työnantajaluokalla ei ole mitään yhteistä. Mitään rauhaa ei voi olla niin kauan kuin nälkää ja puutetta on olemassa miljoonilla työläisillä ja niillä harvoilla, jotka muodostavat työnantajain luokan, ovat kaikki elämän hyvyydet.

Näiden kahden luokan välillä täytyy taistelun jatkua niin kauan, kunnes mailman työläiset järjestyvät luokkana, ottavat haltuunsa maan ja tuotantokoneiston ja poistavat palkkajärjestelmän.

Me huomaamme, että teollisuuksien johdon keskittyminen yhä harvempiin ja harvempiin käsiin tekee ammattiyhdistykset kykenemättömiksi pitämään puoliaan työnantajain luokan alati kasvavaa valtaa vastaan. Ammattiyhdistykset pitävät yllä sellaista asiaintilaa, mikä sallii yhden työläisjoukon kaivaa kuoppaa toista työläisjoukkoa varten samalla teollisuusalalla, siten auttaen heitä tuhoamaan toisiaan palkkataisteluissa. Tämän lisäksi ammattiyhdistykset auttavat työnantajain luokkaa johtamaan työläisiä siihen harhaluuloon, että työväenluokalla ja työnantajaluokalla on yhteisiä etuja.

Tämä asiantila voidaan muuttaa ja työväenluokan edut säilyttää ainoastaan siten muodostetun järjestön avulla, että kaikki työläiset yhdellä teollisuusalalla, tai kaikilla aloilla, jos välttämätöntä, lakkaavat työstä milloin lakko tai työnsulku on julistettu jossakin järjestön osassa, siten tehden loukkauksen yhtä vastaan loukkaukseksi kaikkia vastaan.

Vanhoillisen mielilauseen: “Kunnollinen päiväpalkka kunnollisesta päivätyöstä” asemasta meidän on kirjotettava sotalippuumme vallankumoukselliset tunnussanat: “Palkkajärjestelmän poistaminen.”

Työväenluokan historiallinen tehtävä on kapitalismin kukistaminen. Tuotannon armeija on järjestettävä ei ainoastaan jokapäiväistä taistelua varten kapitalisteja vastaan, vaan myöskin jatkamaan tuotantoa sitten kun kapitalismi on voitettu. Järjestymällä teollisuuksittain me muodostamme uutta yhteiskunta-rakennetta vanhan kuoren sisällä.